

RAB'BE EZGİLER SÖYLEYİN

Mısır'dan Çıkış 15:1-2

Musa'yla İsraililer Rab'be şu ezgiyi söylediler: "Ezgiler sunacağım Rab'be, çünkü yüceldikçe yüceldi; atları da, atlıları da denize döktü. Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. O'dur Tanrım, övgüler sunacağım O'na. O'dur babamın Tanrısı, yücelteceğim O'nu.

Çölde Sayım 21:16-17

Oradan Rab'bin Musa'ya, "Halkı bir araya topla, onlara su vereceğim" dediği kuyuya, Beer'e doğru yol aldılar. O zaman İsraililer şu ezgiyi söylediler: "Suların fışkırsın, ey kuyu! Ezgi okuyun ona. O kuyu ki, onu önderlerle Halkın soyluları Asayla, değnekle kazdılar."

2 . Samuel 6:1-6

Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi. Böylece Davut'la ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar arasında taht kuran Her Şeye Egemen Rab'bin adıyla anılan Tanrı'nın Sandığı'nı getirmek için Baale-Yahuda'ya gittiler. Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrı'nın Sandığı'nı taşıyan yeni arabayı Avinadav'ın oğulları Uzza'yla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu. Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da Rab'bin önünde lir, çenk, tef, çingirak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı.

1. Tarihler 6:31-32 Tapınağın Ezgicileri

Antlaşma Sandığı Rab'bin Tapınağı'na taşındıktan sonra Davut'un orada görevlendirdiği ezgiciler şunlardır. Bunlar Süleyman Yeruşalim'de Rab'bin Tapınağı'nı kurana dek Buluşma Çadırı'nda ezgi okuyarak hizmet eder, belirlenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine getirirlerdi.

1 .Tarihler 15:16

Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi.

Mezmurlar 33:1-3

Ey doğru insanlar, Rab'be sevinçle haykırın! Dürüslere O'nu övmek yaraşır. Lir çalarak Rab'be şükredin, On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün. O'na yeni bir ezgi söyleyin, Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.

Mezmurlar 47:5-8

Rab Tanrı sevinç çığlıkları, Boru sesleri arasında yükseldi. Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler; Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler! Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır, Maskil sunun! Tanrı kutsal tahtına oturmuş, Krallık eder uluslara.

Mezmurlar 59:16-17 (Sabah Ezgiler Söyleyeceğim)

Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, Sevgini sevinçle dile getireceğim. Çünkü sen bana kale, Sıkıntılı günümde sığınak oldun. Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim, Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

Mezmurlar 65:12-13 (Doğa Ezgiler Söyler)

Otlaklar yeşillenir, tepeler sevince bürünür, çayırlar sürülerle bezenir, vadiler ekinle örtünür, sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

Mezmurlar 96:1-2 (Yeni Ezgiler Söyleyin)

Yeni bir ezgi söyleyin Rab'be! Ey bütün dünya, Rab'be ezgiler söyleyin! Ezgi söyleyin, Rab'bin adını övün, her gün duyurun kurtarışını!

Mezmurlar 100:1-5 (Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!)

Ey bütün dünya, Rab'be sevinç çılgınlıkları yükseltin! O'na neşeyle kulluk edin, sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna! Bilin ki Rab Tanrı'dır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz, O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız. Kapılarına şükranla, avlularına övgüyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun! Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

Mezmurlar 118:14

Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni.

Mezmurlar 119:54 (Ezgilerin Konusu)

Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu dünyada.

Mezmurlar 119:172

Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.

Süleyman'ın Özdeyişleri 29:6

Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur, Doğru kişiyse ezgi söyler ve sevinir.

Yeşaya 12:2

Tanrı kurtuluşumuzdur. O'na güvenecek, yılmayacağız. Çünkü RAB gücümüz ve ezgimizdir. O kurtardı bizi.

Yeşaya 51:3

RAB Siyon'u ve bütün yıkıntılarını avutacak. Siyon çölünü Aden'e, bozkırı RAB'bin bahçesine döndürecek. Orada coşku, sevinç, Şükran ve ezgi olacak.

1. Samuel 16:14-23 Davut Saul'a Lir Çalıyor

Bu sıralarda RAB'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı. RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu. Hizmetkârları Saul'a, "Bak, Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiriyor" dediler, "Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlırsın." Saul hizmetkârlarına, "İyi lir çalan birini bulup bana getirin" diye buyurdu. Hizmetkârlardan biri, "Beytlehemli İşay'ın oğullarından birini gördüm" dedi, "İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır." Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar göndererek, "Sürüyü güden oğlun Davut'u bana gönder" dedi. İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davut'la birlikte Saul'a gönderdi. Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi. Saul İşay'a şu haberi gönderdi: "İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum." O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.

2. Krallar 3:9-25 Elişa: Şimdi bana lir çalan bir adam getirin.

İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı. İsrail Kralı, "Eyvah!" diye bağırdı, "Rab, Moavlılar'ın eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?" Yehoşafat, "Burada Rab'bin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla Rab'be danışalım" dedi. İsrail Kralı'nın adamlarından biri, "Şafat oğlu Elişa burada. İlyas'ın ellerine o su dökerdi" diye yanıtladı. Kral Yehoşafat, "O, Rab'bin ne düşündüğünü bilir" dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişa'nın yanına gittiler. Elişa İsrail Kralı'na, "Ne diye bana geldin?" dedi, "Git, annenle babanın peygamberlerine danış." İsrail Kralı, "Olmaz! Demek Rab üçümüzü Moavlılar'ın eline teslim etmek için bir araya toplamış" diye karşılık verdi. Elişa şöyle dedi: "Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan Rab'bin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafat'a saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim. Şimdi bana lir çalan bir adam getirin." Getirilen adam lir çalarken, Rab'bin gücü Elişa'nın üzerine indi. Elişa şöyle dedi: "Rab diyor ki, 'Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın. Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyusuya içeceksiniz. Rab için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlılar'ı da sizin elinize teslim edecek. Onların önemli surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş dolduracaksınız.' " Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her yeri doldurdu.

Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duydular. Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırda beklemeye başladı. Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızılaştırdığı suyu kan sanarak, "Kan bu!" diye haykırdılar, "Krallar kendi aralarında savaşır birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!"

Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsraililer saldırıp onları püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsraililer peşlerine düşüp onları öldürdüler. Kentlerini yıktılar. Her İsraili verimli

tarlalara taş attı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarını kestiler. Yalnız Kîr-Hereset'in taşları yerinde kaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıya geçti.

2. Tarihler 5:7-14 (Levili ezgiciler ve borazan çalan 120 kahin)

Kâhinler Rab'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e taşıyıp Keruvlar'ın kanatlarının altına yerleştirdiler. Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırtıklarını da örtüyordu. Sırtıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında Rab'bin İsraililer'le yaptığı antlaşmanın levhalarıydı.

Kâhinler Kutsal Yer'den çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı. Bütün Levili ezgiciler –Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri– zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu. Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde Rab'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek Rab'bi şöyle övdüler:

“Rab iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.” O anda Rab'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü Rab Tanrı'nın görkemi tapınağı doldurmuştu.

2.Tarihler 20:20-26 (Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında...)

Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kırlarına doğru yola çıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: “Beni dinleyin, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar! Tanrınız Rab'be güvenin, güvenlikte olursunuz. O'nun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.” Yehoşafat halka danıştıktan sonra Rab'be ezgi okumak, O'nun kutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı:

“Rab'be şükredin, Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!” Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, Rab Yahuda'ya saldıran Ammonlular'a, Moavlılar'a ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsi bozguna uğratıldı. Ammonlular'la Moavlılar, Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar. Seirli'leri yok ettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başladılar. Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı. Malları yağmalamaya giden Yehoşafat'la askerleri, ölümler arasında çok miktarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü. Dördüncü gün Beraka Vadisi'nde toplanarak Rab'be övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı.

Efesliler 5:19-21

Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.

Koleseliler 3:16

Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin.

Vahiy 5:5-14

Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, "Ağlama!" dedi. "İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak." Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. Yeni bir ezgi söylüyorlardı:

"Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandın Ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan İnsanları Tanrı'ya satın aldın.

Onları Tanrımız'ın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, kâhinler yaptın.

Dünya üzerinde egemenlik sürecekler." Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

"Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır."

Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim:

"Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!" Dört yaratık, "Amin" dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

Vahiy 14:1-5 Kuzu ve 144.000 Kişi

Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı. Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu. Bu 144.000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi. Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısına giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır. Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Vahiy 15:1-8 Yedi Melek ve Yedi Bela

Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu. Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

“Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılması işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.”

Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın açıldığını gördüm. Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı. Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi. Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.